

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

Universitätsbibliothek Paderborn

**Spes & Fiducia, Cuius Iudicisqve Dei, Erga Homines In Hac
Vita Existentes, Firmata**

Stengel, Georg

[S.l.], 1645

§. 5. [i. e. 6.] Christus Magdalenæ, contra Pharisæum, Patronius; & cur vni
Deus donet, non item alteri, quod peccauit?

[urn:nbn:de:hbz:466:1-49823](https://nbn-resolving.org/urn:nbn:de:hbz:466:1-49823)

qua in oculo est fratris tui, vides, trabem autem, qua in oculo tuo est, non vides? Hæc est imago Sap. 7. 26. bonitatis illius, quæ etiam, inter ipsam Scribarum & Phariseorum malitiam; enimvero, in adulteram in flagranti delicto deprehensam, explendescit.

§. VI.

Christus Magdalena, contra Phariseum patronus; & cur vni Deus donet, non item alteri, quod peccauit?

Alterum exemplū offensi bonitate Pharisei Lucas exhibet, in Magdalena, *quæ erat Luc. 7. 38. in ciuitate peccatrix, quæ stans retro secus pedes Christi, lachrymis capit rigare pedes eius, & capillis capitis sui tergebat, & osculabatur pedes eius, & unguento ungebat. Videns autem Phariseus, qui vocauerat eum, ait intra se, dicens: Hic si esset Propheta, sciret utiq, quæ & qualis est mulier, quæ tangit eum, quia peccatrix est. Vides hîc bonitatem Christi, & peruersum iudicium Pharisei? Ille suscipit resipiscentem; iste indignatur Pastori ouem suscipienti. Christus fidem & dilectionem mulieris; Phariseus peccatricis delicta intuetur. Christus clementer, Phariseus S. Aug. 1. temerè & impiè iudicat; nempe putat, ig- 50 homil. norare Christum, qualis sit mulier, cum ille 23. non*

non solum mulieris mores, sed ipsius etiam Pharisei cogitationes perspectas haberet.

Dio. l. 41. Caium Iul. Caesarem laudant Scriptores, quod, cum in scrinijs Pompeij secretae litterae repertae essent, ex quibus, quo plerique animo, & erga Pompeium, & contra se fuissent, deprehendere potuisset, neque legerit eas, neque descripserit, sed extemplo cremavit, ne quid acerbius in quenquam statuere cogeretur. Quantis laudibus dignus est Deus, cuius illa vox est: *propitiabor iniquitati eorum, & peccati eorum non memorabor amplius?* Igitur Phariseus perversè Christum, & non ex vero, sed de suo ingenio iudicavit. Cum enim turgido inflatus Spiritu, sanctum se esse profiteretur, quasi propheticum illud dicens: *Discede à me, & noli me tangere, quia mundus sum;* offendebatur, quod se Christus à muliere peccatrice contrectari pateretur: quemadmodum & illi alij, qui dicebant: *Quare cum Publicanis & peccatoribus manducatis & bibitis?* At non tali spiritu erat humilis & humilitatis Magister; ut medicus aegrotos, oves ut Pastor, peccatores recipiebat ut Saluator; & pro hac bonitate sua, qua amari merebatur, hominum linguas passus est. Nempe ut, qui

oculis

oculis malè affecti sunt, luce; ita pessimi qui- que ipsa offenduntur bonitate. At ignoscit vni, non ignoscit alteri? *Quòd DEVS alijs gratuita vocatione conuersis misericordiam largitur indebitam, non ad dispensatoris iniustitiam, sed ad donantis misericordissimam liberalitatem, veritatis ratione referendum est. An audebit debitor creditorem iniquitatis arguere? si alteri donans ab eo, quod debitum exegerit? Si ergo inter contractus hominum, nullus ex hoc presumptionis locus est, ut à se dicat debitor iniuste exigi, quia scit alij debitori ab eodẽ, quod debebat, creditore donatum: quis in tantam insaniam prophane vocis erumpat, ut iniustitia Deum arguat, si vni indebitam donauerit gratiam, & alteri debitam reddiderit pœnam? Ita est, & tamen est, qui murmuret.*

S. Aug. l. de. Prædest. & gratia. cap. 3.

§. VII.

Deus patri Filium prodigum recipienti similis iniustos patitur murmuratores.

Sed non idcirco Deus desinit esse bonus, qui eiusmodi murmuratori respondet: *An oculus tuus nequam est, quia ego bonus sum? itẽmque: Non licet mihi, quod volo, facere? Quod est tertium exemplum, cui, vt quartum addam: Verum est, multos, cum filio illo adolescentiore, accepta substantia sua, peregrè,*

Matt. 20. 15. Luc. 15. 12.